

L'ESPURNA

Escolteu cada vespre a les 22 h. des dels micròfons de Ràdio Girona, les emissions del diari parlat L'ESPURNA del P.O.U.M.

Segona Epoca. Any I. Núm. 25

Girona, dilluns, 14 de desembre de 1936

DIARI DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

Cauen les flors més belles del jardí del nostre cor

GUIO

Cal ésser revolucionaris!

Portem ja més de quatre mesos de lluita a mort contra el feixisme i el poble treballador ibèric, s'ha proposat i ha lograt que a mida que es va fent la guerra, la revolució a rera guarda sigui un fet. D'aquesta fàlisi s'han emprés collectivitzacions d'oficis i indústries i s'han establert els principis socials que han de contribuir a la cristallització de la nova vida.

No obstant aquest exemple, s'ha de convenir que dintre el magisteri i particularment dintre l'escola, ben poca cosa ha estat la tasca revolucionària que s'ha realitzat. L'escola en molts casos continua de la mateixa manera que abans del 19 de juliol. I s'ha de canviar. L'hem de canviar!!!

Els mestres de la F. E. T. E., i consti que no tots els que tenen el carnet ho són, no podem permetre que a dintre d'aquesta escola d'amplis horitzons socials (i que ha de contribuir a formar els ciutadans que en el dia de demà han de continuar i impulsar les idees lliberals que ara s'estan gestant) s'hi amaguin, emboscats, una legió d'individus que boicotegen l'escola i que no es donen compte, o no se'n volen donar, del canvi radical que s'ha operat a Espanya en aquest curt espai de temps.

Mestres, el vostre lloc és al costat del poble, dels treballadors, de la revolució. I entengueu bé, els que no es vulguin adaptar a l'escola nova que ara floreix, que l'abandonin, que agafin una altra ocupació de menys responsabilitat, abans no es vegin exclosos d'ella pels vertaders mestres revolucionaris.

Exigim la depuració del magisteri i l'estructuració de l'escola!!!

Del contrari, els obrers mateixos l'hauran de depurar i em sembla que fora un menyspreu molt gros pels Treballadors de l'Ensenyança, que aquells s'avencessin a nosaltres per manca d'energia.

MONTGÓ

L'Espanya medieval s'ha enlairat en armes, contra l'Espanya proletària, i, en el seu paroxisme, arrenca un doll de llàgrimes a les nostres mares, i rius de sang a la joventut treballadora.

Ascasso, Germinal, Maurin, Durruti, Lina Odena, Tarradell..... Estol de puntes roges. Sagetes vives. Cauen les flors més belles del jardí del nostre cor.

Avui, Joan Vinyes. Dinamisme, abrandament, entusiasme al servei de l'ideal. La llumanera de la teva vida s'apaga, les teves restes tornen a Natura, d'on nasqueren, però, tu ets immortal en la memòria dels bons.

El camí de la nostra llibertat no és pas el plor contingut, el sanglot esfereït, la llàgrima viva; és el camí de l'esforç, l'abnegació, el sacrifici, fins arribar, si és necessari, a la generosa oferta de la vida.

Vinyes, amic caríssim, no t'acomia pas la Girona monumental i artística, la Girona de pedra i cor de mabre; batega, a l'entorn teu, la Girona industriosa i treballadora, la Girona de la carn cinglantejada, que escola la seva vida sota l'ombra de les xemeneies de fàbrica.

En el plaer i la disbauxa, s'abracen les apariències materials de les formes; en el crisol del dolor, es confonen les espiritualitats i les ànimes.

Joves llibertaris i socialistes; treballadors, amunt els cors.

Comunistes, fins a vèncer o morir!

Pel triomf del Socialisme!

ESPURNES

La fórmula

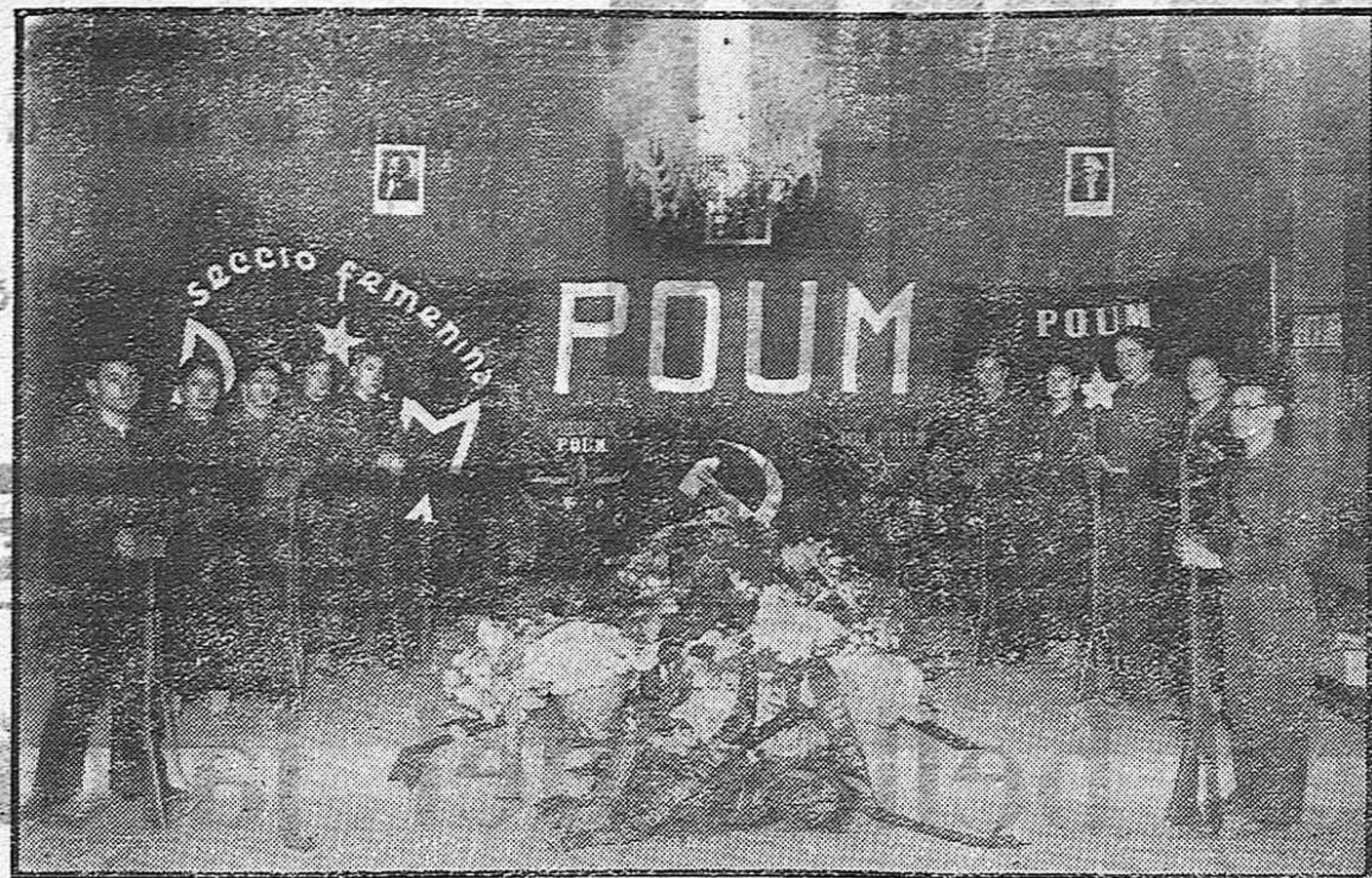
La premsa d'aquests últims dies, ha dedicat una especial atenció a fixar llur posició en relació a la fórmula que els sessuts polítics francesos i anglesos han elaborat per posar un cabasset de terra damunt la revolució espanyola. El P. O. U. M. des del primer moment de la lluita ha llançat la consigna de que aquesta havia de durar fins a la victòria total i definitiva. Res d'armistícis; res de pactes. En front del feix aixecat en armes sols cap una solució: vèncer o morir. Els braus lluitadors que en els carrers de les nostres ciutats o en els parapets i les trinxeres han fet ofrena de la joventut i de la vida per abatre els últims reductes de les castes putrefactes que hem sostingut fins ara els proletaris espanyols, assenyalen amb l'estela roja de la seva sang vessada un camí: el de la venjança i la victòria.

Que es desenganyin els capitalistes estrangers que disfressant-se amb la capa del liberalisme volen intervenir en les nostres qüestions. Les profundes divergències que dividien a Espanya en dos sectors antagonics s'estan ventilant de la única manera que podien resoldre's: amb les armes i quan aquestes parlen els mots sobren.

L'autèntic proletariat no s'entendrà mai amb uns militars traïdors. Ultra la pugna entre dos noms s'exten entre ells i nosaltres una fonda llacuna de sang. Si no tinguessin altres raons per oposar-nos als descabellats propòsits de pactar amb l'enemic, ens ho impediria l'obligació moral de venjar als nostres camarades assassinats pel plom mercenari d'unes hordes criminals.

No claudicarem mai, mai. Solament de pensar-hi, ens sembla que els lluitadors caiguts s'aixequen de les tombes amb mirada dura i que amb el puny clos per la ràbia ens diuen: Covards, traïdors. No heu sapigut seguir el nostre camí.

Companys de la J. C. I. i Secció Femenina fan guàrdia d'honor al camarada caigut

Homenatge al company caigut

Ahir diumenge a les dotze del matí tingué lloc l'enterrament del company Joan Viñas caigut el dissabte proppassat.

Durant tota la nit i bona part del matí el cadàver del malaguanyat comunista estigué exposat al saló d'actes del P. O. U. M. Una gran generació acudí a retre el darrer tribut al company, desfilant per davant del seu cadàver.

La guàrdia d'honor formada per elements de la J. C. I. i secció femenina guardaren sempre les despulles de Joan Viñas.

A l'acte de l'enterrament hi assistí una gran multitud; prova palesa del gran efecte que sentien pel company caigut i pels ideals antifeixistes que defensa el nostre partit. Les banderes roges i negres, les barrades i tricolors, agermanades amb les vermelles marxistes donaren una nota de color al pòstum homenatge al company caigut.

Obria la marxa la banda de trompetes i tambors del P. O. U. M. i la Joventut Comunista

Ibèrica completament uniformades. Seguien després els pioners que portaven sengles llaçades i flors, la secció femenina uniformada portava ramells de flors i corones. A continuació anava el fèretre a braços dels companys de la J. C. I. i escortat per joves comunistes armats.

Presidien el dol els comitès de la J. C. I. i P. O. U. M. amb els Comissaris de la Generalitat i Ordre Públic i familiars de la víctima.

Tancava la comitiva les organitzacions polítiques i sindicals amb les respectives banderes.

A l'arribar al cementiri desfilaren per davant el taüt puny enlaire.

El company Martí, del Comitè Local de la J. C. I. féu un breu però vibrant parlament.

En resum, un homenatge que donà a comprendre el gran esperit de lluita i germanor que existeix entre els treballadors antifeixistes de la nostra ciutat.

Reposi en pau el company caigut.

Maury

Assemblea de la Federació Gràfica Espanyola

La Federació Gràfica Espanyola celebrà ahir assemblea extraordinària al seu estatge del Passeig de Pi i Margall de Barcelona. Presidí l'acte Faustí Monràs i actuaren de secretaris Agustí Vicente i Santiago Baldú.

La ponència nomenada a l'efecte donà compte de la nova estructura del Sindicat. Foren exposades diverses modalitats, coincidint la majoria en els punts fonamentals de la nova estructuració.

Següidament hom procedí a nomenar la Junta administrativa del Sindicat i resultà elegit president Jaume Catalan; secretari, César Femenia; tresorer, Ramon Graü, i vocals, Marià Pedrezuela, Joan Cuartero i Raimon Alvarez.

Finalment foren tractats assumptes generals, exposant diversos assembleistes algunes suggerències de caràcter sindical i d'ordre purament interior.

El Comitè Central ampliat del POUM ha començat les seves tasques

Tal com es venia anunciant, s'ha reunit a la Sala Mozart de Barcelona, el Comitè Central del P. O. U. M., per a fixar l'orientació política del Partit davant els greus problemes que planteja la guerra civil i la Revolució.

Durant les sessions del dissabte a la nit i diumenge matí i tarda, es discutí àmpliament la qüestió política i les seves relacions davant la crisi plantejada en el govern de la Generalitat, a més de l'informe del Comitè Executiu. S'acordà publicar una resolució política exposant d'una manera clara i sense equívocs quina ha d'ésser a judici del P. O. U. M. la posició de la classe treballadora revolucionària en els moments presents.

Les sessions continuaran durant el diàlluns i el dimarts, tractant-se els altres punts de l'ordre del dia.

NOTICIARI

UN NOU COMPANYY

Ha sortit a la llum el periòdic *Support* del Socors Roig Internacional.

Hem vist el primer número, excel·lent en tot concepte, tant per les seves fotografies com pel seu contingut que fa suposar una gran activitat a Catalunya d'aquest S. R. I.

Saludem al nou col·lega en la seva segona època i desitgem tingui gran difusió a casa nostra.

Complimentant ordres donades pel ciutadà Alcalde, President del Consell Municipal, la Guàrdia Urbana, ha donat una batuda als pidolaires, fent-los veure que l'Assistència Social els hi donarà lo necessari per a evitar la mendicitat.

La veïna d'aquesta, Carme Monserrat, domiciliada al carrer de Júlia de Chia, fa a mans de l'alcaldia un paquet amb sabates de llana per a criatura, trobat a la via pública.

El veí d'aquesta, Enric Barber Gallos-tra, un llaví amb un clauer, trobat a la via pública.

Josep Grabulosa una clau de motor d'auto trobada al carrer de Fontanilles, lo que es lliurarà tot al que acrediti que li pertany.

Socors Roig Internacional

Secció Catalana.—Comitè Local de Girona.

GIRONA-MADRID

Diumenge, a les quatre del matí, arribaren a la nostra ciutat la caravana de quatre camions que el Comitè Local de Girona, envià a Madrid carregats de queviures i roba.

El pas de la caravana per les terres de la Península, fou aollida amb mostres d'afecte. En tots els pobles i viles; en els plans i en les muntanyes s'alçaren punys closos saludant la tramesa gironina al front de combat. Els noms de Girona-Madrid que portaven els rètols clavats a banda i banda dels camions, eren la bandera gironina que es passejava triomfalment per la terra hispànica que d'una manera digna sabé barrar al pas al feixisme.

Els companys del S. R. I. de Madrid, agrairen com és degut la tramesa i ens digueren que féssim present a tots els gironins que col·laboraren a l'expedició la seva més entusiasta salutació i la seguretat absoluta de què els feixistes tant si són moros, italians o alemanys no diran missa a Madrid.

Ens plau de transcriure un fragment de la carta rebuda acusant rebut de l'expedició. Diu així: «Todos ellos acogen estos donativos —referint-se als milicians— obra de la solidaridad revolucionaria Española, con una gratitud inmensa viendo en estas pruebas reales y patentes que no están solos en la lucha y que los revolucionarios de toda España y principalmente vosotros, catalanes hermanos del Socorro Rojo Internacional, veláis porque nada les falte.»

Ultra la tramesa de queviures, la caravana tingué una altra utilitat, la Junta d'Evacuació de Madrid pregà als expedicionaris que li prestessin la seva ajuda, la qual cosa fou contestada posant-se a disposició de la mateixa i els camions que entraren carregats de queviures i robes a Madrid, en sortiren també carregats d'evacuats cap Alcazar de San Juan, Albacete, Alacant i finalment a Benijama, poble alicantí que acullí als evacuats amb veritables mostres d'efecte despedint la caravana amb entusiastes visques.

REUNIO DEL COMITÈ LOCAL DEL S. R. I.

Aquest vespre a les set es reunirà el Comitè Local del S. R. I.

SUPORT

Es el portantveu del S. R. I. a Catalunya. Adquirint-lo, coneixereu l'obra del S. R. I. i col·laborareu a la seva tasca.

Es ven a tots els quioscos de Girona. Els afiliats al S. R. I. han d'adquirir-lo i demanar-lo al seu cap de grup.

Gossos Terranova i de St. Bernard

Al nostre local del P. O. U. M. s'admeten les donacions de gossos de Terranova i St Bernard ja que de tots és sabut el gran ajud que presten aquests valents i abnegats animals.

"L'Espurna" donarà a la publicació totes les notes que li sien enviades dels diferents partits i sindicats.

Per la màxima difusió de la Revolució heu de trametre'ns totes les notes que cregueu convenientes, amb la seguretat que seran publicades.

NOTA

PER A LES SECCIONS DELS P. O. U. M.

Preguem a les nostres seccions del P. O. U. M. a les Comarques Gironines que nomenin un corresponsal per tal de trametre'ns setmanalment una ressenya concreta, curta i exacta dels problemes vius que les necessitats de cada poble plantegen i que la Revolució ha de resoldre.

Subscripció en pro de les milícies antifeixistes i orfes de les víctimes que està ocasionant la lluita de la nostra terra en defensa de la Llibertat i de la Democràcia.

	Pessetes
Suma anterior	95.765'88
Mestres del Partit de La Bisbal (5.ª entrega)	755'65
Ajuntament de Vilademuls	49'25
Una família del vehinat de Salt	10
Treballadors de la Brigada Municipal de Palau Sacosta	30
Suma	96.610'78

Idem pro-Hospital de Sang

	Pessetes
Suma anterior	119.671'22
Ajuntament de Vilademuls	49'25
Emili Oliveres	10
Agustí Mariny	1
Una família del vehinat de Salt	10
Valenti Garangau	10
Josep Silvent	10
Maria Riera	5
Funcionaris de la Generalitat, Comissaria de Girona (5.ª entrega)	1.219
Suma	121.000'47

Donatius per a Pro-Infància Obrera

	Pessetes
Suma anterior	7.176'60
11.ª llista de Ràdio Girona	42'20
12.ª llista de Ràdio Girona	126
Suma	7.344'80

Dones de Girona

treballeu per a les milícies

Magnífics cartells us recorden a diari aquesta necessitat i aquesta obligació.

Els nostres milicians us demanen jersies, guants i mitjons. No perdeu, dones, temps, en passejades inútils, i dediqueu-los algunes hores del dia.

Els tallers populars instal·lats a la Normal us ofereixen llana per a confeccionar aquestes prenes d'abric. Passeu a recullir-la, d'onze a una del matí, tots els dies.

Us esperem aviat.

Comissió femenina al servei de les milícies.

Front d'Aragó

El mal temps no permetè realitzar cap operació

Barbastre. — Absoluta tranquil·litat en tots els fronts d'Aragó. El temps completament boirós i en alguns sectors amb pluja impedí tota operació. Malgrat això, les nostres forces sostingueren petits tiroteigs amb els facciosos en les línies de Yèqueda i Güerros i en els seus sectors avançats, des d'on hom controla la carretera de Jaca a Osca. Es tracta de petites lluites de trinxera a trinxera i des de les nostres posicions avançades sobre camions i cotxes lleugers que transitaven per l'esmentada carretera.

En els fronts del sector centre (caserna general de Bujaraloz) i sobre les línies de Casp i Alcanyis hom pogué constatar també absoluta passivitat en ambdós bàndols. Tant sols com al sector d'Osca, mereixen destacar-se els tiroteigs de fuselleria contra les patrulles faccioses, que malgrat el temps desfavorable intentaven portar a cap descobertes.

En resum, que el dia d'avui ha estat de tranquil·litat en tots els fronts. A Bujaraloz fou presentat un soldat que, procedent de les files feixistes, s'havia lliurat a nosaltres amb equip i armament complet. Aquest desertor ha donat al comandament de l'esmentat Quarter general dades sobre la situació de les forces faccioses d'aquell sector. Cal remarcar també la deserció d'un caporal que estava de vigilància en una de les avançades de la capital d'Osca. Les dades de caràcter militar que ha referit aquest caporal tenen força interès, car sembla que ha explicat, amb forces detalls, les principals fortificacions que darrerament han portat a cap els feixistes d'Osca al voltant de la capital.

No ha estat plantejada encara la crisi a la Generalitat

Activitats desplegades per les forces lleials i aviació en tots els fronts

Encara hi ha qui parla de pau.....

BARCELONA

No ha estat plantejada encara la crisi a la Generalitat

Barcelona (2 tarda) — Aquest matí el conseller primer senyor Terradellas no ha volgut fer cap manifestació als periodistes que fan informació al Palau de la Generalitat. El seu secretari Ubach els ha acomiadat dient que no sabia res del moment.

Els infirmadors han anat a trobar després al secretari del president de Catalunya. El ciutadà Piquet els hi ha dit que el senyor Companys ha passat tot el matí treballant al seu despatx de la Presidència. No ha celebrat cap consulta.

Ha seguit dient que la crisi encara no havia estat plantejada i que la Sessió de Consell que ha de tenir lloc avui serà a les 6 de la tarda.

Comunicat de Sandino

Barcelona — El coronel Díaz Sandino ha facilitat aquest matí el comunicat següent:

"No hi ha variació respecte al darrer comunicat."

Madrid

L'enemic ha estat rebutjat, amb baixes, a la Ciutat Universitària

Madrid. En les primeres hores del matí fou notada alguna pressió enemiga per la part de la Ciutat Universitària. Els rebels han estat rebutjats amb bastantes baixes. La tranquil·litat només ha estat pertorbada per l'acció de la nostra artilleria, dedicada a impedir les formacions i concentracions rebels. L'artilleria rebel continuà enviant sobre la població les granades amb què l'obsequia diàriament, per bé que ja ni víctimes no causen aquestes covardes agresions.

L'aviació lleial ha realitzat vols d'exploració per aquests voltants, ensems que complia l'acció protectora sobre la nostra ciutat, amb tot i que fins ara l'aviació enemiga no ha fet acte de presència en tot el front de Madrid. La temperatura freda és precursora de les boires i les neus que envolten l'època de Pasqua.

Per dues vegades seguides l'esforç feixista s'establè ahir a les portes de Madrid

Madrid. — Anit s'inicià un combat a la zona de la carretera d'Extremadura, en el qual l'enemic arribà a emprar tota mena de mitjans bèl·lics, metralladores, canons, morters, fusells, bombes de mà, etc. El foc s'intensificà principalment per la pròpia carretera d'Extremadura, on els lleials del batalló Martínez Barrio actuaren amb eficàcia en un atac important, que féu recular els rebels. El combat tingué moments de veritable dramatisme. Durà fins a les dues de la matinada, amb resultat favorable per a les nostres tropes, perquè hem guanyat terreny, i gairebé no hem tingut baixes.

A las cinc de la matinada d'avui els facciosos intentaren un nou atac en direcció al Grup Escolar Joaquim Dicenta amb fusells i metralladores, que fou contingut per les forces lleials. A dos quarts d'onze del matí hom tornà a sentir el canó a la Casa de Camp, en foc concentrat, que arribà algunes vegades fins a la carretera d'Extremadura. El batalló Fernando de Rosa, en una trinxera enemiga, trobà fotografies feixistes, en les quals hom pot veure banderons, desfilades i pancartes, aquestes amb faltes d'ortografia.

Quan la lluita era més difícil, un gos mascota d'aquest batalló es llançà bordant terriblement, cap als rengles enemics, on fou ferit per una bala facciosa. Antoni Díaz

i Santos i altres correueren en el seu auxili i hagueren d'arribar fins a les mateixes trinxeres enemigues. Sense fer cas del perill, agafaren el gos i el portaren a les nostres línies, on fou guarit pel metge del batalló.

Comunicat oficial de Guerra

Madrid. — Comunicat de guerra.

FRONT DEL CENTRE. — Als sectors sud del Teix, Guadarrama, Guadalajara, Aranjuez i Somosierra, no hi ha novetat.

A Madrid, un altre dia tranquil. Lleuger tiroteig de fusell i metralladora sense conseqüències. L'artilleria facciosa ha disparat damunt les cases del veïnat, demostrant una vegada més la seva barbàrie i els seus criminals procediments guerrers, sense que, sortosament produís danys d'importància. La nostra artilleria obrí foc i féu emmudir l'enemic.

La moral de les nostres milícies és cada vegada més elevada, així com l'esperit de la població civil, que es mira aquest bombardeig amb estoïcisme.

La nostra aviació ha practicat vols de reconeixement. En un d'aquests, prop del poble d'Abrojos, trobà un cotxe enemic i el metrallà. A Amallara descobrí un grup de trenta genets i obrí foc contra ells; en matà deu i fugiren els altres, desorientats.

A darrera hora de la tarda dos caces republicans veieren un avió enemic i el perseguiren. Comprovaren que es tractava de l'anomenat "Colom blanc". Aquest avió, molt ràpid per cert, hom suposa que és pilotat per Ramon Franco, germà del general facciós. Els nostres caces el perseguiren, però degut a l'avantatge que portava i a la seva molta velocitat no pogueren aconseguir-lo. Obriren foc damunt ell. En aquest moment un altre caça nostre aparegué en l'horitzó i atacà pel flanc el "Colom blanc", i s'entaulà combat. El nostre caça evolucionà amb perícia i atacà amb foc obert el facciós, el qual en aquell moment es trobava damunt del llac de Santillana, i féu caure el "Colom blanc". Un dels seus tripulants morí, i l'altre, segons es pogué observar des del nostre aparell, fugí.

En els altres fronts no hi ha novetat.

El defalliment dels traïdors

Madrid. — Durant aquests dies ha augmentat el nombre de desertors al camp enemic. En diferents fronts s'han presentat soldats i alguns paisans, àdhuc regulars. Tots han coincidit en les seves declaracions que el desconcert regna en els rengles facciosos a mesura que augmenten els fracassos en els seus intents d'entrar a Madrid. Els actes d'indisciplina que es produeixen en els rengles rebels són castigats d'una manera brutal. Aquestes desercions posen de manifest la desmoralització que existeix al camp facciós.

Molts joves de famílies benestants que havien cregut fàcil el triomf i s'allistaren amb els facciosos, ara estan desillusionats davant el fracàs, i veuen que no es compleixen els oferiments de Franco.

VALENCIA

L'avió de Franco ha estat tombat

València (4 tarda). — En les accions desenrotllades aquest matí al sector del Nord ha estat abatut amb certesa per les nostres bateries l'avió facciós "Paloma Blanca" que es suposa anava ocupat pel comandant aviador Ramon Franco.

Un tripulant ha resultat mort. Els demés s'han salvat amb el paracaigudes.

Les fortes pluges reinants aquests darrers dies s'han intensificat avui, fent impossible les accions de la nostra aviació.

Comunicat de Marina i Aire

València. — Aquesta tarda, a les dues, durant els serveis de vigilància prestats pels nostres caces sobre Madrid, una d'aquestes patrulles ha vist un avió enemic de bombardeig. Es llançà a la seva persecució i aconseguí abatrel prop de Colmenar Viejo.

Per la nostra banda, sense novetat.

València. — La ministre de Sanitat ha acceptat la col·laboració que li ha estat oferta pels doctors Sacristan, Medinabeitia, Marquès del Rio Ortega i Chalmeta, els quals s'han fet càrrec dels serveis que els han estat encomanats.

Front d'Astúries

El fred intensíssim i la boira han paralitzat les operacions

Gijón — Durant tot el dia d'ahir, diumenge, hem recorregut aquest front d'Astúries, amb resultats completament nuls en allò que a informació bèl·lica fa referència. Fa un temps horrible, i el fred és molt intens. Ens fem càrrec de l'heroisme que cal per estar als parapets amb l'arma a l'espatlla. Tot i el mal temps, els nostres continuen treballant per tal de descobrir l'enemic a través de la boira espessa i de les cortines de pluja que priven la visibilitat a trenta metres. La vida que hom fa a l'interior dels parapets i als magnífics refugis que ofereixen les cases abandonades és més còmoda. Els soldats es reuneixen entorn del brasero o de la llar de foc. En una d'aquestes tertúlies es parla, fins i tot, de Ginebra, i són emeses públiques opinions que escoltaria molt complagut el nostre ministre Alvarez del Vayo.

Fugitius del camp facciós

Gijón. — Han arribat a la nostra posició de Pola de Gordon catorze persones procedents del camp facciós, que fugiren per no acudir a la crida de la lleua del 1936. Han explicat episodis ja coneguts.

A la zona de Del Monte, es presentà un soldat, el qual digué que un combat recent que va tenir la seva companyia amb la columna de Rocera, moriren cinc oficials facciosos.

Front de Bilbao

Continua l'ofensiva al sector de Villarreal. — Conquesta d'Arizmendi, posició de molta importància. — L'enemic intenta reaccionar al front de Santander

Bilbao. — Durant el dia d'ahir s'ha combatut al sector de Villarreal. La nostra artilleria actuà constantment i s'ha pogut ocupar Arizmendi, que és una posició

magnífica. Amb tot i que el combat durà tot el dia, solament hem tingut quatre morts i vuit ferits.

L'aviació lleial bombardejà l'aeròdrom de Vitòria, on incendià diversos aparells.

Al front de Santander l'enemic inicià una forta ofensiva amb el propòsit d'apoderar-se d'Escalada. És la tercera temptativa que fa en pocs dies, i ha resultat el tercer fracàs. Han tingut bastantes pèrdues, puix que deixaren al camp quaranta morts. Els ha estat recollit armament i diversos presoners.

ESTRANGER

La pau sembla un escarni

Washington (4 tarda). — En els actuals temps parlar de pau sempre un escarni.

Pel departament d'Estat de Washington s'ha fet públic el tractat de pau americana. Acaba dient que la pau pot portar-se, per un mitjà d'aquest decret, a tot el món sencer.

Calúnnia d'Alemanya

Moscú (4 tarda). — Ens ha arribat un telegrama d'Odessa, informant que una agència alemanya donava informes sobre tramesa de la U. R. S. d'armes a Espanya. Això és una calúnnia per mitjà de la qual els alemanys volen dissimular el seu continuat envió d'avions i material als alemanys espanyols.

(Ve de la pàgina 4)

mig centre del Barcelona, treu la son a tothom. Rutlla de valent i aprofitant que Tries ha anat d'excursió pel camp, centra llarg a Pagès. Aquest que tota la tarda ha fet l'ull viu, centre matemàtic, recollint de nou Garcia el qual fa una passada admirable a Gual. Surt Florença i Gual no té més remei que fer-li passar la pilota pel seu costat i marcar així, d'aquesta manera, el primer gol de la tarda. Els nostres no es desanimen més del que estaven. Al contrari: aquest gol sembla que els deixondevi una miqueta i tocats de l'amor propi ataquen de valent. Fruit d'aquesta empena en un centre llarg de Lluch que fa intervenir a uns quants jugadors. La jugada fineix amb una afortunada intervenció de Bramon que introdueix d'una manera sorprenent per tothom la pilota a la xarxa. És el gol de l'empat. Falta poc per acabar i el Barcelona rutlla de nou. Cerca el desempat. Quan semblava que ja el tenia, Florença era batut i la porta buida, el peu de Torredeflot pot evitar el segon gol. Nove incursions a la nostra porta i l'home del xiulet assenyala la fi del partit. Estàvem un a un.

R.

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

En de nùm. que viu al carrer

es subscriu per un mes al diari L'ESPURNA.

Signatura,

Exèrcit proletari

Sel·lecció acurada de l'oficialitat

Ja s'ha controlat degudament l'ingrés dels alumnes a l'Escola Popular de Guerra? Sigui'n's permès dubtar que això no s'hagi fet. Pels informes que tenim es desprèn que entre els individus aspirants a l'oficialitat de l'exèrcit revolucionari, n'hi figuren que no s'han controlat amb l'escrupolositat necessària.

A ningú no escapa la enorme importància que per a l'obra revolucionària té l'existència d'un exèrcit, autèntica expressió de la voluntat popular.

Un exèrcit a imatge de l'antic ens portaria de dret a la catàstrofe.

No n'hi ha prou que els alumnes de l'Escola Popular de Guerra siguin antifeixistes. Avui tothom s'ho diu antifeixista. Aquesta paraula està tan gastada, que ja ningú no vol emprar-la per a catalogar la seva solvència revolucionària.

Ésser antifeixista, simplement, és ésser no res per a ocupar un lloc a l'exèrcit de la Revolució.

Els oficials de les forces populars han d'ésser individus de provat tremp revolucionari. Elements depuradíssims de les organitzacions sindicals i polítiques.

No serà oficial de l'exèrcit revolucionari cap individu que no hagi demostrat paleament, en diverses vegades, una entrega total a la causa proletària. Tota cura en la sel·lecció d'aquest personal és i serà poca. Es tracta d'un problema greu, de la solució del qual depèn la marxa del moviment emancipador del nostre poble.

Que es controli rigorosament aquest personal. Que s'examini escrupolosament la vida anterior de tots els individus de l'Escola Popular de Guerra.

Les organitzacions polítiques i sindicals tenen el deure indefugible de restar ull alerta en una qüestió tant fonamental. Si s'observés cap negligència o traïció el nostre proletariat mundial no els perdonarien mai llur manca a la responsabilitat contreta.

Els oficials de l'exèrcit proletari seran fills autèntics i qualificats de la classe treballadora.

Les graduacions entenem no deuen atorgar-se mai durant els estudis. Es guanyaran al camp de batalla, a costa de sacrificis continuats i lleialtat absoluta a les consignes i principis de la Revolució.

S'ha de privar que de cap de les maneres es produeixi l'ensuperbiment d'aquesta oficialitat, l'abnegació, voluntat i entesa de la qual han d'ésser abastament constatades.

PLANELLA.

Ja assistiu a les classes d'Esperanto que es donen diàriament al local del P. O. U. M. a les 8 del vespre?

LA FARSA DE LA NO INTERVENCIÓ

EDEN-BLUM

Armistici? No, no! De cap manera. No podem acceptar-ho. Hem donat la consigna fa molt temps, o vèncer o morir. Ni un pas enrera. Armistici! Estem amb plena lluita, en el moment decisiu, en el moment en que Franco i els seus fan tot el que poden per acorrallar-nos. Nosaltres farem també tot el que poguem per aixafar-los, per aniquilar-los.

La sang vessada en terres d'Ibèria, és una barrera que s'interposa a tot acostament, a tota forma de conciliació amb l'enemic; quan la lluita arriba al grau de maduresa que ha arribat, només acceptem una cosa: vèncer a sang i a foc.

Per altra part, quin concepte més pobre tindrien de nosaltres, aquells màrtirs com Maurin, Durruti, Germinal Vidal, i tants d'altres lluitadors que han donat generosament llurs vides, en ofrena a la Revolució Proletària, que avui a les terres d'Ibèria estant empapades de sang, surgissin uns intermediaris d'aquesta lluita — França i Anglaterra — amb un cinisme espectacular i diguéssin: Prou ni ha, és necessari trobar una fórmula. N'hi hauria per riure a boca plena! És que aquestes potències no han fet prou el pallasso d'ençà que s'ha desencadenat la guerra civil aquí a Espanya? És que com a corolari

d'això que està succeint, de la seva actuació passada, podríem acceptar ni tan sols la proposició d'aquesta última pallassada, d'aquesta última nota discordant?

I Blum, que fa Blum? Empatxat de legalisme social-reformista, seguint la tradició del socialisme traïdor al socialisme, sembla que es proposa trobar la fórmula que en neixarà l'armistici que vindrà a posar fi a la lluita començada el 19 de juliol. Francament, aquestes proposicions només poden néixer en aquells cervells infantils que no es donen compte de la realitat del moment. Això només es pot concebir en aquells cuiners de l'alta política de pasillo d'estira i arronça, política carcomida i deformada per aquells que es diuen socialistes, representants de la classe treballadora, però que en realitat són uns traïdors als seus interessos i es presten a fer de putxinellis i tota classe de jocs bruts sempre que es tracta de salvar de la revolució proletària, els interessos de la burgesia.

Però, per més terra que es vulgui tirar al foc, no l'apagaran. Som un proletariat major d'edat, i sabem el que s'està jugant en aquesta lluita, per més que vulguin tapar-la amb una espesa cortina.

Sembla però, que no hi ha molt temps

ESPORTIVES

FUTBOL

Barcelona	1
Girona	1

A l'hora anunciada en els programes i amb una entrada més que regular, ahir tingué lloc en el magnífic Estadi Municipal de Vista Alegre el partit de campionat que jugaren els equips Barcelona-Girona.

Sota les ordres de Fernández els equips es formaren així:

Barcelona: Urquiaga, Babot, Rafa, Pedrol, Garcia, Argemí, Torredelot, Escolà, Gual, Barceló i Pagès.

Girona: Florença, Farró, Torredelot, Tries, Gomez, Madern, Lluch, Trujillo, Bramon, Rancel i Parera.

De bell antuvi el Girona agafa la pilota i efectua diverses incursions en terreny contrari fent entrar en joc constantment al tercet defensiú barcelonista. La línia mitja del Barcelona es mou, especialment el seu mig centre Garcia, el qual dona pilotes i més pilotes a la davantera del seu equip perquè aquesta provi sort tirant a gol contra la porta que defensa Florença. La nostra ratlla defensiva formada per Farró-Torredelot juga admirablement bé i aguanta totes les escameses de l'equip contrari, en especial de l'ala Barceló-Pagès que efectua algunes jugades vistoses i de lluïment. Gual prova atancar-se a la porta, però les seves jugades s'estabellen gairabé sempre davant la ferma muralla que forma la nostra defensa. El nostre equip no dorm i segueix corrint la pilota pels dominis d'Urquiaga. Un lleu domini dels nostres amb un seguit de jugades emocionants davant la porta, acaba amb un tret formidable de Lluch que no és gol per l'afortunada intervenció del pal que escup la pilota com si fos verinosa. Bramon perd un seguit de jugades vingudes de Trujillo i de Gomez. La verdor del camp és encomanada en aquest xicot i fa que el partit li vingui gran. Ara més que mai, sentim la manca de Burillo. Parera ha tingut dos

moments brillantíssims que havien de convertir-se en dos gols pel Girona. Unes matemàtiques passades de Rancel, collocaren el nostre extrem esquerra en una posició admirable per a provar sort, cosa que efectuà en dos potents xuts que passaren fregant el pal en mig dels "ais" dels aficionats que veien el gol segur. Urquiaga riu per sota el nas per la xamba que ha tingut i el públic li pren el pèl en justa correspondència. (Nosaltres protestem d'Urquiaga i més que d'ell, del públic). L'àrbitre és un peix que es porta l'oli. Veu orsais per tot arreu i retrucs de tota mena. Que hi farem! Un orsai més i mitja part. Resultat: zero a zero.

Représ el joc, el nostre es decandien. El Barcelona ho aprofita per apretar de valent i novament la nostra ratlla defensiva es tira a fons de mala manera. Els germans Torredelot s'atunyen de debó. Sortí vencedor el nostre, que anul·là sempre la tasca del seu competidor germà. Pagès està a l'aguait i en els moments que el nostre Tries bada se li esmuny de l'extrem com una anguila. Uns quants centres d'aquest són admirablement rematats pel cap de Gual i més admirablement encara repel·lits per Florença. Segueixen les mateixes característiques de la primera part. Tothom s'esforça per tal de que el marcador funcioni. Tasca inútil. Els que cuiden d'ell aguanten impassibles el fred i el seguit de males jugades que en aquest moment es veuen. Escolà, l'home del xut de canó, no se'l veu enlloc. Barceló contempla el que fa Escolà i l'ajuda en la tasca de no fer res. Gual fa l'orni i Torredelot està espantat del seu germà. Pagès és l'únic que no bada i de tant en tant allarga un centre dels seus que es perd en el buit o en els peus de la nostra defensa. Els nostres es contagien dels mals dels seus contrincants i el públic, per moments, es gela. S'esbrava de tard en tard llançant uns "OOOH" descomunals, quan Urquiaga tira el kik. Garcia, el formidable

(Continua a la pàgina 3)

ni Eden, ni companyia no han dit res. Mentre Hitler i Mussolini ajudaven directament a Franco i demés canalla militarista, ells es limitaven en adoptar una actitud neutral, és a dir, de no intervenció, que és com si es digués ajudar al feixisme internacional reunit a les afores de Madrid. No és el fet que critiquem, sino la intenció. Demostrem-ho: Quan atravesàvem els moments més difícils, de més perill, quant Hitler, Mussolini i Franco, es fregaven les mans de gust, considerant ja es tenen aquestes intencions. En tant que la lluita s'ha mantingut a nivell, ni Blum un fet la seva entrada a Madrid, Blum-Eden i tots els campions de la "pau", es limitaven a callar sens dubte esperant que es produís el fet.

Avui, però, que tot sembla que les condicions de la guerra són favorables a nosaltres, avui que és un fet que altres nacions han deixat el seu fals neutralisme, i ens ajuden directament amb tot, avui que podem assegurar que estem en igualtat de forces i en condicions més favorables perquè la Revolució triomfi, avui que podem dir ben alt i ben fort que el feixisme internacional introduït a dintre Espanya amenaça ésser aniquilat, salten a escena Eden i Blum per tal de trobar... allò que els revolucionaris no busquen.

Vista i comprovada la vostra posició en els fets, jo us acuso a vós Lleó Blum i a vós M. Eden de còmplice en aquest drama sagnant que s'està desenrotllant en terres hispàniques. De no ésser així, com

s'explica que no adoptéssiu aquesta actitud de bon principi? Perquè espereu un moment en que les circumstàncies són desfavorables als assassins? Vàreu demostrar que no tenieu por a que triomfés el feixisme i avui no sabeu demostrar el desig de que triomfi el Socialisme.

Resumint: està completament demostrat que teniu pànic a una revolució obrera que a una contrarevolució burgesa, encara que aquesta adopti una posició, de persecució ferotge i anti-humana contra la classe obrera.

Cal que si voleu salvar la nostra posició com a representants de la classe obrera que dieu que sou, només ho creurem d'una manera: Demostrant a la faç del món sense subterfugis ni jocs encoberts, que no creieu en l'eficàcia d'això que precisament dieu és a dir de l'"armistici" i acte seguit poseu-vos directament o indirectament a favor de la revolució i del socialisme. Tot altra actitud per part vostre contribuirà a enfortir l'esperit salvatge representat per Franco. Del contrari, tremoleu vosaltres i la vostra burgesia, que el dia que us toqui el torn, sereu engolits tots plegats pel torrent de la Revolució Obrera.

A. Pagès.

Llegiu i propagueu

L'ESPURNA.